

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Dnia 20 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący : SSR Agnieszka Węgorek

Protokolant : sekr. sąd. Paulina Kulczyńska

po rozpoznaniu w dniu 13.03.2019 r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. A. A. (1) reprezentowanego przez ojca M. A. (1)

przeciwko D. G.

o alimenty

1. zasądza od pozwanej D. G. na rzecz małoletniego powoda A. A. (1) rentę alimentacyjną w kwocie po 430 zł (czterysta trzydzieści złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 14.08.2018 r. do 31.12.2018 r. oraz w kwocie po 580 (pięćset osiemdziesiąt złotych) miesięcznie, począwszy od 01.01.2019 r. i nadal płatnych z góry do 10-tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk ojca małoletniego powoda M. A. (1),
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
4. pozasądowe koszty procesu wzajemnie znosi między stronami.

SSR Agnieszka Węgorek

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 14.08.2018 r. M. A. (1) działając w imieniu małoletniego powoda wniósł o zasądzenie od pozwanej D. G. na rzecz małoletniego A. A. (1) kwoty 9.000 zł tytułem alimentów za okres od 01.08.2017 r. do 31.07.2018 r. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności oraz renty alimentacyjnej po 700 zł miesięcznie, płatnej z góry do 10 dnia każdego miesiąca, począwszy od 01.08.2018 r., wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, a także o zasądzenie od pozwanej na rzecz małoletniego powoda kosztów postępowania. Jednocześnie w pozwie wniesiono o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zobowiązanie pozwanej do uiszczania na rzecz małoletniego powoda renty alimentacyjnej po 700 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podano, że małoletni A. A. (1) ur. (...) jest synem pozwanej oraz M. A. (1). Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 29.05.2018 r. sygn. akt III Nsm 340/17 wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim powierzone zostało ojcu z jednoczesnym uregulowaniem kontaktów dziecka z matką.

Jako podstawę żądania zaległych alimentów wskazano fakt, że dnia 30.07.2017 r. pozwana opuściła dom rodziców M. A. (1), w którym zamieszkiwali wspólnie, pozostawiając tam małoletniego syna i od tego czasu w żaden sposób nie partycypowała w pokrywaniu kosztów utrzymania dziecka. W ocenie M. A. (1) na pokrycie uzasadnionych potrzeb chłopca niezbędna jest każdego miesiąca kwota 1.500 zł, w tym wyżywienie i mleko modyfikowane – 500 zł, pieluchy, kosmetyki i środki chemiczne – 520 zł, odzież – 150 zł, prywatne wizyty lekarskie – 120 zł, media – 120 zł, akcesoria niemowlęce – 34 zł, zabawki – 60 zł. Ojciec dziecka pracuje w firmie (...) i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 2.000 zł miesięcznie.

W odpowiedzi pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika wniosła o oddalenie powództwa w całości do kwoty 9.000 zł, oddalenie powództwa o zasądzenie renty alimentacyjnej ponad kwotę 100 zł miesięcznie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i zwolnienie pozwanej od kosztów sądowych.

W treści pisma wskazano, że pozwana posiada orzeczenie o umiarkowany stopniu niepełnosprawności ze względu na zakrzepicę naczyń żylnych mózgowia oraz napadów padaczkowych i w związku z tym obecnie nie pracuje. D. G. zamieszkuje wraz z matką i praktycznie pozostaje na jej utrzymaniu, bowiem jedynym jej dochodem jest zasiłek stały w kwocie 347,33 zł, z którego pokrywać musi koszty zakupu leków w kwocie ok. 100 zł miesięcznie, a także koszty dojazdów na kontakty z małoletnim synem, które odbywają się 3 razy w tygodniu. Stan jej zdrowia, wykształcenie na poziomie podstawowym, oraz brak doświadczenia zawodowego sprawiają, że nie ma ona możliwości osiągnięcia wysokich zarobków. Matka małoletniego podniosła także, że koszty utrzymania chłopca zostały zawyżone oraz niewykazane. Nadto ojciec małoletniego nie pracuje już we wskazanej przez siebie firmie, bowiem wstąpił do służby wojskowej. Również adres małoletniego powoda wskazany w pozwie jest nieaktualny. Wreszcie matka małoletniego wskazała, że nie uchyla się od partycypowania w kosztach jego utrzymania, a nawet zaoferowała pokrycie połowy kosztów zbliżającej się uroczystości Chrztu Świętego małoletniego. Jednakże ojciec dziecka nie tylko odmówił jej pomocy, ale też nie zaprosił jej na tą uroczystość.

W toku rozprawy z dnia 29.10.2018r. tut. Sąd zwolnił pozwaną od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Postanowieniem z dnia 29.10.2018r. tut. Sąd udzielił zabezpieczenia roszczenia na czas trwania procesu poprzez zobowiązanie pozwanej D. G. do uiszczania na rzecz małoletniego powoda A. A. (1) tymczasowej renty alimentacyjnej w kwocie po 420 zł miesięcznie, płatnych od dnia 14.08.2018r. do rąk ojca małoletniego powoda M. A. (1).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni A. A. (1) ur. (...) jest synem D. G. i M. A. (1), pochodzącym z ich nieformalnego związku. Po urodzeniu się małoletniego powoda, przez krótki okres czasu, D. G. zamieszkiwała wraz z nim oraz M. A. (1), w domu stanowiącym własność rodziców M. A. (1), a następnie wyprowadziła się do mieszkania swojej matki, pozostawiając małoletniego syna pod opieką jego ojca.

Z początkiem sierpnia 2018 r. małoletni powód zamieszkał wraz z ojcem w domu stanowiącym własność ojca obecnej partnerki M. M. (1) S.. W domu tym zamieszkiwało łącznie 6 osób, a koszty jego utrzymania wynosiły łącznie około 350 zł miesięcznie i obejmowały koszty zużycia mediów, koszty zakupu gazu butlowego oraz wywozu nieczystości. Dom ten ogrzewany był węglem i drewnem, przy czym drewno pochodziło z lasu stanowiącego własność M. S., zaś na zakup węgla w ilości 6 ton rocznie niezbędna była kwota 3.600 zł rocznie, czyli 300 zł miesięcznie. Udział małoletniego powoda w tych kosztach wynosił około 110 zł miesięcznie.

Z początkiem stycznia 2019 r. M. A. (1) i jego obecna partnerka A. S. zamieszkali z małoletnim powodem w wynajmowanym mieszkaniu w W.. Na koszty utrzymania mieszkania składają się: czynsz – 800 zł miesięcznie, opłata do wspólnoty mieszkaniowej wraz z kosztami wywozu odpadów komunalnych – 150 zł miesięcznie oraz koszty zużycia mediów w wysokości średnio: 150 zł miesięcznie ogrzewanie gazowe, 90 zł miesięcznie prąd i 80 zł miesięcznie woda. Udział małoletniego powoda w tych kosztach wynosi około 420 zł miesięcznie.

Małoletni powód jest co do zasady dzieckiem zdrowym, zdarza się jednak że zapada na sezonowe infekcje i przyjmuje wtedy standardowe leki na przeziębienie. Nadto zaś przyjmuje witaminę D3. Średni miesięczny koszt zakupu leków i witamin dla małego wynosi 30 zł. Dziecko nie wymaga też specjalistycznej opieki lekarskiej, jedynie doraźnie korzysta z wizyt u pediatry.

Chłopiec nadal korzysta z pieluch. Nadto ze względu na atopowe zapalenie skóry, mały wymaga stosowania emolientów. Łączny koszt zakupu pieluch, kosmetyków do pielęgnacji skóry, do kąpieli oraz środków czystości (chusteczek nawilżanych, proszków do prania) wynosi 220 zł miesięcznie. U chłopca stwierdzono także skazę białkową, dlatego karmiony jest on specjalnym mlekiem modyfikowanym. Dodatkowo mały spożywa już pokarmy stałe. Łączny miesięczny koszt wyżywienia chłopca wynosi 370 zł, w tym koszt mleka to kwota 200 zł miesięcznie. Miesięczny koszt zakupu odzieży dla małego powoda to kwota 80 zł. Natomiast na zakup artykułów niemowlęcych tj. smoczków czy butelek oraz zabawek dla chłopca niezbędna jest kwota 50 zł miesięcznie.

Łączny miesięczny koszt zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małego powoda, poza udziałem chłopca w kosztach utrzymania mieszkania, wynosi około 750 zł.

M. A. (1) posiada wykształcenie średnie jako technik samochodowy i technik BHP. Obecnie zatrudniony jest w firmie (...)pl (...)” w M. i z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie 2.729,40 zł brutto miesięcznie + premia kwartalna, wypłacana 5 razy do roku, jednorazowo w kwocie około 200 zł.

Przez krótki okres czasu ojciec małego korzystał z urlopu bezpłatnego w swojej pracy i odbywał służbę jako żołnierz służby przygotowawczej w Jednostce Wojskowej w D., planował bowiem zmianę kariery zawodowej. Ostatecznie jednak M. A. (1) powrócił do pracy w firmie (...)pl (...)”.

Przez okres jednego roku od urodzenia małego A., M. A. (1) otrzymywał świadczenie z ZUS tzw. „kosiniakowe” w kwocie 1.000 zł miesięcznie.

Około 2-3 lata temu ojciec małego zaciągnął wspólnie ze swoimi rodzicami M. i R. małż. A. kredyt gotówkowy na kwotę 50.000 zł, z czego część została wykorzystana tylko przez M. A. (1) na remont pokoju zajmowanego wspólnie z małym powodem.

D. G. zamieszkuje wraz z matką, jej obecnym partnerem i ich wspólnym małym dzieckiem w mieszkaniu stanowiącym własność jej matki. Miesięczny koszt utrzymania tego lokalu wynosi 825 zł, w tym gaz – 100 zł, prąd – 125 zł, woda – 150 zł, Internet – 50 zł oraz ogrzewanie – 400 zł. Udział pozwanej w tych kosztach wynosi zaś 200 zł miesięcznie. Na zaspokojenie swoich pozostałych usprawiedliwionych potrzeb pozwana potrzebuje każdego miesiąca kwoty: 400 zł – wyżywienie, 100 zł – odzież i obuwie, 50 zł – środki higieny i czystości, 30 zł – telefon oraz 150 zł – dojazdy do pracy. Nadto matka małego choruje na zakrzepicę naczyń żylnych mózgowia oraz padaczkę i w związku z tym przyjmuje na stałe leki. Na zakup tych leków oraz lekarstw na sezonowe infekcje pozwana potrzebuje kwotę 120 zł miesięcznie. Nadto matka małego pozostaje pod opieką neurologa, u którego odbywa wizyty w ramach NFZ.

Ze względu na zakrzepicę naczyń żylnych mózgowia oraz napady padaczkowe D. G. posiada orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym, przy czym stan jej zdrowia nie powoduje u niej niezdolności do podjęcia pracy. Pozwana może bowiem podejmować prace lekkie, w warunkach pełnego zabezpieczenia, w zakładzie pracy chronionej. Nie może natomiast prowadzić pojazdów mechanicznych.

Matka małego posiada wykształcenie podstawowe i jest osobą bezrobotną, poszukującą zatrudnienia. Obecnie pozwana utrzymuje się z zasiłku stałego w kwocie około 363 zł miesięcznie oraz korzysta z pomocy matki i jej partnera.

Ostatni atak epilepsji wystąpił u pozwanej we wrześniu 2017 r. Od tamtego czasu czuje się ona bardzo dobrze, w szczególności nie doświadczyła żadnych ataków padaczki i nie przebywała w szpitalu.

Powiatowe Urzędy Pracy w W. i G. dysponowały w okresie ostatnich 6 miesięcy ofertami pracy dla osób z orzeczonym stopniem niepełnosprawności oraz bez zawodu za proponowanym wynagrodzeniem w wysokości minimalnego wynagrodzenia krajowego.

Postanowieniem z dnia 29.05.2018r. wydanym w sprawie sygn. akt III Nsm 340/17, tut. Sąd powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim A. A. (1) M. A. (1), ograniczając władzę rodzicielską D. G. do prawa współdecydowania o najważniejszych sprawach dotyczących osoby małoletniego dziecka oraz ustalił sposób wykonywania przez pozwaną kontaktów z małoletnim synem. Strony postępowania wspólnie zmodyfikowały sposób wykonywania tychże kontaktów w ten sposób, że matka małoletniego ma prawo zabierać dziecko do swojego miejsca zamieszkania jeden raz w tygodniu, w godz. od 08:00 do 19:00. Co do zasady D. G. wywiązuje się z poczynionych ustaleń i realizuje kontakty z synem.

D. G. przekazuje na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie 150 zł miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: kopia odpisu aktu urodzenia k. 3; odpisy protokołów rozprawy i postanowień ze sprawy SR w Wągrowcu sygn. akt III Nsm 340/17 k. 5-17; kopia umowy o pracę i zaświadczenia o dochodach k. 18,19; paragony, faktury, rachunki, potwierdzenia przelewów przedłożone przez stronę powodową k. 20-67, 245-262, 343-346; dane z PESEL-SAD k. 69-74; informacja z US w W. k. 85; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności D. G. k. 89, 101; kopia decyzji z (...) w M. k. 102-103, 193-194; kopia dokumentacji z akt sprawy SR w Wągrowcu sygn. III Nsm 340/17 k. 111-172; informacje z PUP w W., G., O., P., C., G. k. 177, 179, 223, 224, 237-239, 284, 285, 299, 301, 327, 329, 330, 332, 333, 335-336; pismo Komendanta (...) k. 182-183; oświadczenie M. S. k. 185-186; oświadczenie R. A. k. 187-188; dokumentacja medyczna małoletniego powoda k. 189-192; paragony, faktury, rachunki przedłożone przez stronę pozwaną k. 195-197; kopia zaświadczenia z Banku Spółdzielczego w G. k. 245; wydruki wiadomości tekstowych i postów z portali społecznościowych k. 263-282; kopia umowy najmu k. 337-342 oraz z zeznań przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda M. A. (1) k. 198-200, 350-351, pozwanej D. G. k. 200, 351-352 i świadków M. A. (2) k. 347-348, R. A. k. 348-, A. S. k. 349, M. G. k. 350.

Oceniając zeznania M. A. (1) Sąd dał im wiarę w znaczącej części, były one bowiem jasne i logiczne. W szczególności zaś, Sąd za wiarygodne uznał twierdzenia ojca małoletniego powoda co do wysokości jego wynagrodzenia oraz wysokości i ilości premii stanowiących dodatek do niego. Okoliczności te zostały bowiem częściowo potwierdzone przez stosowne dokumenty oraz zeznania świadka A. S., a nadto nie były podważane przez stronę przeciwną.

Sąd dał również wiarę twierdzeniom M. A. (1) co do wysokości kosztów utrzymania wynajmowanego przez niego mieszkania. Okoliczności te zostały bowiem potwierdzone stosowanymi dokumentacją oraz zeznaniami świadków M. A. (2), R. A. oraz A. S.. Niemniej mając na uwadze, że sezon grzewczy trwa w Polsce około 6 miesięcy, zaś M. A. (1) przedstawił tylko jeden rachunek za gaz opiewający na kwotę około 400 zł (k. 344), Sąd ustalił, że na pokrycie kosztów ogrzewania gazowego w tym mieszkaniu wystarczająca będzie kwota 150 zł miesięcznie. Natomiast co do kosztów utrzymania poprzednio zamieszkiwanego przez nich domu, Sąd za zawyżone uznał koszty ogrzewania tej nieruchomości. Jak bowiem w toku rozprawy z dnia 29.10.2018r. wskazał M. A. (1), dom ten ogrzewany był węglem i drewnem, przy czym drewno pochodziło z lasu stanowiącego własność M. S., a w sezonie grzewczym zużywane było ok. 6 ton węgla. W związku z tym Sąd uznał, że łączny koszt ogrzewania nie powinien przekroczyć kwoty 3600 zł rocznie, czyli 300 zł miesięcznie.

Wątpliwości Sądu nie wzbudziły również wskazane przez M. A. (1) koszty zakupu mleka modyfikowanego dla małoletniego powoda w kwocie 200 zł miesięcznie oraz koszty spożywanych przez niego posiłków stałych w kwocie 170 zł miesięcznie. Ze względu na skazę białkową małoletni wymaga bowiem stosowania specjalistycznego mleka N., którego koszt jest wyższy od przeciętnego mleka następnego. Nadto zaś chłopiec jest już w wieku, w którym poza mlekiem dzieciom podaje się także posiłki stałe, oczywiste jest zatem, że w związku z tym ojciec dziecka ponosić musi dodatkowe koszty czy to zakupu gotowych obiadków czy też zakup produktów niezbędnych do ich przygotowania.

Za zawyżone Sąd uznał natomiast koszty zakupu kosmetyków oraz środków higieny i czystości dla małoletniego powoda. Jak bowiem w toku rozprawy z dnia 29.10.2018r. wskazał ojciec powoda dziecko zużywa ok. 5 pieluszek dziennie, co daje średnio ok. 160 zł sztuk miesięcznie, czyli ok. 4 opakowania pieluch. W ocenie Sądu na zakup takiej ilości pieluch oraz zakup chusteczek nawilżanych w cenie ok. 4 zł za opakowanie, wystarczająca winna być kwota 120 zł. Choć zaś małoletni choruje na atopowe zapalenie skóry i w związku z tym do jego pielęgnacji stosowane muszą być specjalistyczne środki typu emolienty, to z zeznań M. A. (1) wynika, iż opakowanie płynu do kąpieli kosztuje ok. 60 zł, a balsamu ok. 40 zł. Na zakup tych środków wystarczająca winna być więc kwota 100 zł miesięcznie. Tym samym łączne koszty zakupu tych produktów oraz pozostałych środków pielęgnacji niemowląt i środków higieny i czystości np. proszku do prania, nie powinien przekroczyć kwoty 220 zł miesięcznie.

Co do zasady Sąd dał również wiarę twierdzeniom M. A. (1) dotyczącym zaciągnięcia przez niego kredytu gotówkowego. Okoliczność ta została bowiem potwierdzona stosowanymi dokumentami oraz zeznaniami świadków R. A. oraz M. A. (2). Wątpliwości Sądu wzbudziły natomiast zeznania M. A. (1) co do sposobu w jaki spożytkował on uzyskane w ten sposób środki finansowe. Jak bowiem ustalono, kredyt ten opiewał na kwotę łącznie 50.000 zł (k. 245), zaś zgodnie z zeznaniami M. A. (1) złożonymi w toku rozprawy z dnia 29.10.2018r., jego udział w tym kredycie wynosił 30.000 zł. Choć zaś ojciec małoletniego oświadczył, że część z tej kwoty przeznaczył na remont pokoju, a pozostałą kwotę tj. około 10.000-12.000 zł na zabezpieczenie potrzeb małoletniego A., to na potwierdzenie tych okoliczności nie przedstawił żadnych dowodów. Wskazać przy tym należy, że Sąd nie neguje samej okoliczności przeprowadzenia remontu pokoju, okoliczność ta została bowiem potwierdzona przez świadków M. A. (2) i R. A.. Wątpliwe w opinii Sądu jest jednak przeznaczenie na ten cel tak dużej kwoty jak 18.000 zł. Tym bardziej, że M. A. (3) w żaden sposób nie udokumentował poniesienia przez niego tak dużych wydatków na remont jednego pokoju. Sąd nie dał również wiary twierdzeniom ojca małoletniego co do spożytkowania pozostałych 12.000 zł na zabezpieczenie potrzeb małoletniego A., przy czym kwestia ta zostanie omówiona w dalszej części uzasadnienia.

W pozostałym zakresie zeznania M. A. (1) nie wzbudziły wątpliwości Sądu, przy czym wskazać należy, że podnoszone przez niego okoliczności częściowo pozostawały bez znaczenia dla istotny niniejszego postępowania i jako takie zostały pominięte przy ustalaniu stanu faktycznego niniejszej sprawy. Sąd miał także na uwadze, że w toku postępowania M. A. (1) przyznał, iż w okresie pierwszego roku życia małoletniego powoda pobierał on tzw. „kosiniakowe” w kwocie 1000 zł miesięcznie oraz, że matka małoletniego powoda przekazuje na jego rzecz alimenty w kwocie 150 zł miesięcznie.

Wątpliwości Sądu nie wzbudziły także zeznania pozwanej D. G.. W szczególności wskazane przez nią koszty utrzymania mieszkania zgodne są z wiedzą Sądu na temat wysokości opłat za media w 4-osobowym gospodarstwie domowym, posiadaną w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Podobnie jak koszty zażywanych przez nią leków oraz sama konieczności stałego ich przyjmowania. Okoliczności te zostały bowiem nie tylko potwierdzone stosownymi dokumentami, ale też nie zostały zakwestionowane przez stronę przeciwną. Za wiarygodne uznać należało także twierdzenia pozwanej co do wysokości jej dochodów z tytułu zasiłku stałego oraz ograniczeń w prowadzeniu pojazdów mechanicznych, również potwierdzone stosowanymi dokumentami. Wreszcie Sąd dał wiarę zeznaniom D. G. co do jej samopoczucia, w szczególności braku epizodów epilepsji w okresie od września 2017r. do dnia dzisiejszego oraz braku szczególnych wymagań pozwanej w zakresie jej żywienia, zakupu odzieży i obuwia oraz środków higieny i czystości.

Sąd ze szczególną ostrożnością analizował zeznania świadków powołanych w toku niniejszego postępowania tj. rodziców M. M. (3) A. i R. A., jego partnerki – A. S. oraz matki D. G. -M. G.. Należy bowiem wskazać, że osoby te są dla stron postępowania osobami najbliższymi. Nadto świadkowie ci przedstawiali w toku postępowania wiele okoliczności, pozostających bez znaczenia dla istoty niniejszej sprawy, które ostatecznie nie zostały wzięte pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego. Niemniej w pozostałym zakresie zeznania tych świadków Sąd ocenił jako wiarygodne, znalazły one bowiem potwierdzenie w dokumentach przedłożonych do akt niniejszej sprawy oraz korelowały z zeznaniami M. A. (1) lub D. G..

Autentyczność przedstawionych przez strony oraz zgromadzonych w sprawie dokumentów nie była kwestionowana przez strony, jak również nie wywołała żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości. Zgodnie

z art. 245 kpc stanowiły one dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenie zawarte w ich treści. Do sprawy przedłożono również odpis aktu urodzenia małoletniego powoda oraz informacje udzielone przez Urzędy Pracy i Urząd Skarbowy. Jako dokumenty urzędowe zgodnie z dyspozycją art. 244 § 1 i 2 kpc stanowiły dowód tego, co zostało w nich w sposób urzędowy zaświadczone.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie małoletniego powoda opierało się o treść art. 133 § 1 krio, w myśl którego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Przepis ten ustanawia zasadę równej stopy życiowej pomiędzy rodzicami a dziećmi i to niezależnie, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Zgodnie z art. 129 § 2 krio krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. Zakres świadczeń alimentacyjnych rodziców zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, z tym że wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 1 i § 2 krio). Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują przy ustalaniu wysokości alimentów. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody (por. teza IV uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42, orz. SN z 10.10.1969 r., III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 kc.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt ustalonego stanu faktycznego, w pierwszej kolejności wskazać należy, że w toku niniejszego postępowania nastąpiła zmiana wysokości usprawiedliwionych potrzeb małoletniego A. A. (1), w zakresie jego udziału w kosztach utrzymania mieszkania, a okoliczność ta została uwzględniona przez Sąd przy ustalaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego D. G. wobec małoletniego powoda. Jak bowiem ustalono, do końca grudnia 2018 r. małoletni powód zamieszkiwał wraz z ojcem i jego partnerką w domu rodziców A. S., w którym zamieszkiwało łącznie 6 osób, zaś udział małoletniego powoda w kosztach jego utrzymania wynosił 110 zł miesięcznie. Kwotę tę ustalono biorąc pod uwagę pisemne oświadczenie M. S. dotyczące kosztów utrzymania nieruchomości i zeznania M. A. (1) w zakresie ilości zużywanego węgla w okresie grzewczym i jego ceny (6 ton x 600 zł) oraz pochodzenia drewna na opał z lasu stanowiącego własność M. S., złożonych w toku rozprawy z dnia 29.10.2018r. W kosztach tych Sąd uwzględnił także opłatę za zużycie energii elektrycznej w kwocie 100 zł miesięcznie, ustalając ich wysokość w oparciu o wiedzę na temat przeciętnych kosztów utrzymania 6-osobowych gospodarstw domowych, posiadaną w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Natomiast z początkiem stycznia 2019r. małoletni A. zamieszkał wraz z ojcem i jego obecną partnerką w wynajmowanym mieszkaniu w W., którego miesięczny koszt utrzymania wynosi 1270 zł i ustalony został na podstawie zeznań M. A. (1), A. S. oraz stosownych dokumentów przedłożonych do akt sprawy. Zaś udział małoletniego powoda w tych kosztach wynosi 420 zł miesięcznie.

Na zaspokojenie pozostałych usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego A. A. (1), niezbędna jest kwota 750 zł miesięcznie. W kwocie tej Sąd uwzględnił koszty wyżywienia małoletniego powoda w wysokości 370 zł miesięcznie oraz koszty zakupu środków higieny i czystości, kosmetyków, pieluch i chusteczek nawilżających w wysokości 220 zł miesięcznie, a okoliczności jakie Sąd brał pod uwagę ustalając wysokości tych wydatków wskazane zostały we wcześniejszej części tego uzasadnienia.

W tym miejscu wskazać natomiast należy, że do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego powoda Sąd uwzględnił także koszty zakupu odzieży i obuwia, jednakże tylko do kwoty 80 zł miesięcznie. Sąd miał przy tym na

uwadze, że dziecko znajduje się w okresie intensywnego rozwoju fizycznego. Jednakże również z tego względu zakup tych artykułów dokonywany powinien być z rozwagą, tak aby unikać sytuacji w których dziecko nie zdąży nawet zużyć zakupionej odzieży. Biorąc nadto pod uwagę dochody osiągane przez M. A. (1), należało uznać, iż wydatkowanie na zaspokojenie tych potrzeb dziecka kwoty powyżej 80 zł miesięcznie jest nieuzasadnione z ekonomicznego punktu widzenia. W opinii Sądu na uwzględnienie zasługiwały także koszty zakupu akcesoriów niemowlęcych typu smoczki, butelki itp. oraz zabawek, przy czym mając na uwadze wiek małoletniego powoda oraz sytuację ekonomiczną jego rodziców, wydatki te nie powinny przekraczać kwoty 50 zł miesięcznie. Wreszcie ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego A. Sąd uwzględnił także koszty zakupu leków oraz witamin do kwoty 30 zł miesięcznie. Jak bowiem ustalono małoletni przyjmuje witaminę D3, przy czym z wiedzy i doświadczenia życiowego Sądu wynika, że witamina D3 dostępna jest w opakowaniach zbiorczych po 120 szt., a nadto co do zasady podaje się ją jedynie przez $\frac{3}{4}$ roku, gdyż w okresie letnim zapotrzebowanie dziecka na nią zaspakajane jest w sposób naturalny. Nadto choć małoletni powód zapada na infekcje, to mają one charakter sezonowy, i do ich wyleczenia wystarczające winny być standardowe leki stosowane u dzieci przy przeziębieniach. Wreszcie jak wynika z zeznań M. A. (1) dziecko nie choruje przewlekłe i nie wymaga przyjmowania na stałe żadnych leków. Mając zaś na uwadze tę ostatnią okoliczność Sąd nie uznał za uzasadnione ponoszenie kosztów prywatnej opieki lekarskiej małoletniego. W toku postępowania ustalono bowiem, że małoletni korzysta tylko z wizyt u lekarza pediatry i to wyłącznie wtedy, gdy zachoruje. Nie ma zatem powodów dla których nie mógłby on korzystać z opieki lekarskiej w ramach NFZ. Tym bardziej, że ojciec małoletniego powoda nie przedstawił żadnych argumentów za tym przemawiających. W opinii Sądu takie okoliczności jak konieczność oczekiwania w kolejce do lekarza nie zasługują na uwzględnienie.

Jest bezsporne, że małoletni powód nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, a co za tym idzie rodzice są zobowiązani do jego alimentowania zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. Obowiązek ten obciąża rodziców małoletniego w stopniu uzależnionym od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców (art. 135 § 1 k.r.o. oraz art. 129 § 2 k.r.o.).

M. A. (4) realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste staranie o wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.). Nadto jednak winien on w miarę swoich możliwości partycypować w pokrywaniu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego A.. Ojciec małoletniego powoda posiada wykształcenie średnie jako technik pojazdów samochodowych oraz technik BHP, zatrudniony jest natomiast w firmie (...), gdzie osiąga wynagrodzenie w kwocie 2.774,96 zł brutto, czyli około 2.000 zł netto miesięcznie. Nadto 5 razy do roku M. A. (1) otrzymuje premię kwartalną, każdorazowo w wysokości 200 zł. Z tak osiąganego dochodu ojciec małoletniego powoda winien pokryć własne usprawiedliwione potrzeby oraz częściowo partycypować w ponoszeniu kosztów utrzymania syna.

Jest oczywiste, że także pozwana, będąc świadomą ciężącego na niej obowiązku alimentacyjnego względem dziecka powinna w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek łżenia na zaspokojenie potrzeb dzieci jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42).

W toku niniejszego postępowania ustalono, że D. G. posiada wykształcenie podstawowe i jest osobą bezrobotną. Nadto zaś matka małoletniego posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. D. G. choruje bowiem na zakrzepicę naczyń żylnych mózgowia oraz epilepsję. Jak jednak ustalono, stan zdrowia pozwanej nie stanowi przeszkody w podjęciu przez nią pracy zarobkowej. Nie stwierdzono bowiem u niej niezdolności do pracy, a jedynie wskazano, że pozwana winna wykonywać pracę lekką, w warunkach pełnego zabezpieczenia, w zakładzie pracy chronionej. Nadto zaś w toku postępowania ustalono, że obecnie D. G. czuje się bardzo dobrze, regularnie przyjmuje przepisane jej leki, a ostatni atak epilepsji wystąpił u niej we wrześniu 2017r., co wynika wprost z zeznań złożonych przez nią w toku rozprawy z dnia 29.10.2018r. oraz z dnia 13.03.2019r., w toku której okoliczność tą potwierdziła również matka pozwanej - M. G.. W opinii Sądu nie ma zatem żadnych przeszkód by matka małoletniego powoda podjęła pracę, o ile oczywiście będzie ona zgodna z wymienionymi wyżej wskazaniem. Sąd miał przy tym na uwadze,

że ze względu na swój stan zdrowia D. G. nie może prowadzić pojazdów mechanicznych. Niemniej jak wskazała w toku rozprawy z dnia 13.03.2019r. z jej miejscowości kursują autobusy (...) z których mogłaby korzystać celem dojazdu do pracy.

Jak ustalono w Powiatowych Urzędach Pracy w W. i G. dostępne są oferty pracy dla osób z wymienionymi wyżej wskazaniem, a wynagrodzenie proponowane przez ewentualnych pracodawców równe jest minimalnemu wynagrodzeniu krajowemu. Biorąc zatem pod uwagę fakt, że od ponad 1,5 roku pozwana nie miała epizodu epilepsji oraz opierając się na informacjach z PUP, Sąd uznał że możliwości zarobkowe pozwanej w rozumieniu art. 135 § 1 kro równe są równowartość najniższego wynagrodzenia krajowego.

W tym miejscu należy wskazać, że do końca grudnia 2018 r. wynagrodzenie to wynosiło 2.100 zł brutto miesięcznie, czyli 1.530 zł netto miesięcznie. Natomiast z dniem 01.01.2019 r. minimalne wynagrodzenie wzrosło do kwoty 2.200 zł brutto miesięcznie, czyli 1.634 zł netto miesięcznie. W związku z tym okoliczność ta, podobnie jak zmiana w wysokości kosztów utrzymania małoletniego powoda, została uwzględniona przy ustalaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanej względem małoletniego powoda.

Z tak ustalonych dochodów pozwana winna pokryć koszty własnego utrzymania. Biorąc pod uwagę okoliczności wskazane przez nią, zarówno w odpowiedzi na pozew jak i na rozprawie z dnia 29.10.2018r. oraz z dnia 13.03.2019r., częściowo potwierdzone w zeznaniach świadka M. G., złożonych również w toku tej rozprawy, Sąd ustalił, że miesięcznie koszty te wynoszą około 1.050 zł. Na kwotę tą składają się koszty żywienia – 400 zł, odzieży i obuwia – 100 zł, leków – 120 zł, środków czystości – 50 zł, telefonu – 30 zł, dojazdu do pracy – 150 zł oraz udział pozwanej w kosztach utrzymania domu – 200 zł. Ustalając udział pozwanej w kosztach utrzymania mieszkania, Sąd opierał się na twierdzeniach D. G. podniesionych w toku rozprawy z dnia 29.10.2018r., gdyż wskazana przez nią wysokość poszczególnych opłat, nie wzbudziła wątpliwości Sądu, zgodna jest bowiem z wiedzą i doświadczeniem życiowym. Nadto zaś Sąd miał na uwadze, że w toku rozprawy z dnia 13.03.2019 r. matka pozwanej – M. G. zeznała, iż w okresie grzewczym zakupują oni 5 ton węgla za cenę 790 zł/t oraz 10 m drewna za łączną kwotę 900 zł i ustalił, że koszty ogrzewania mieszkania wynoszą 400 zł miesięcznie. Natomiast pozostałe wydatki na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb pozwanej Sąd ustalił w oparciu o wiedzę na temat przeciętnych kosztów utrzymania kobiet w wieku pozwanej, posiadanej w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Jedynie wysokość kosztów leczenia pozwanej ustalono na podstawie jej twierdzeń, zważywszy że wysokość tych wydatków nie została zakwestionowana przez stronę powodową. Wskazać należy, że do kosztów tych doliczono także koszty dojazdów do pracy. Oczywiście jest bowiem, że w przypadku podjęcia zatrudnienia matka małoletniego zmuszona będzie takie wydatki ponosić. Sokor zaś ze względu na swój stan zdrowia sama nie może prowadzić pojazdów mechanicznych, może zaś korzystać z komunikacji (...), to na pokrycie tych kosztów wystarczająca winna być kwota 150 zł miesięcznie. Sąd uwzględnił także koszty użytkowania przez D. G. telefonu komórkowego, przy czym mając na uwadze jej aktualną sytuację materialną oraz fakt, że na rynku usług telefonicznych dostępne są znacznie niższe abonamenty w ramach których zapewniony jest użytkownikowi podstawowy zakres usług, wydatek z tego tytułu uwzględnił do kwoty 30 zł miesięcznie.

Mając zatem na uwadze, że możliwości zarobkowe pozwanej równe są równowartości minimalnego wynagrodzenia krajowego, które w okresie od 14.08.2018r. do 31.12.2018r. wynosiło 1.530 zł netto miesięcznie oraz fakt, że w tym czasie wysokość usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego A. A. (1) wynosiła 860 zł miesięcznie (750 zł + 110 zł), Sąd ustalił jej obowiązek alimentacyjny względem małoletniego syna na kwotę 430 zł miesięcznie. Natomiast wobec wzrostu płacy minimalnej od 01.01.2019 r., a tym samym możliwości zarobkowych pozwanej do kwoty 1.634 zł netto miesięcznie oraz w związku ze wzrostem wysokości usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego powoda do kwoty 1.170 zł miesięcznie, z dniem 01.01.2019 r. Sąd ustalił wysokość obowiązku alimentacyjnego pozwanej względem małoletniego powoda na kwotę 580 zł miesięcznie.

Sąd zważył, że obie te kwoty stanowią zaledwie około 1/2 całości usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego powoda, a nadto że pozwana, w przeciwieństwie do M. A. (1) w znacznie mniejszym stopniu dokłada osobistych starań o wychowanie małoletniego A.. Wskazać jednak należy, że możliwości zarobkowe pozwanej są znacznie niższe od

możliwości zarobkowych ojca małoletniego powoda, co również należy wziąć pod uwagę ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego każdego z rodziców. Nadto kwota 580 zł miesięcznie alimentów zasądzona od 01.01.2019 r. w całości wyczerpuje możliwości zarobkowe pozwanej i w związku z tym stanowi górną granicę obciążającego ją obowiązku alimentacyjnego.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku, w pozostałym zakresie oddalając powództwo (punkt 2 wyroku).

W tym miejscu należy wskazać, że Sąd oddalił zarówno powództwo w zakresie kwoty 9.000 zł stanowiącej alimenty za okres od 01.08.2017 r. do 31.07.2018r., jak i żądanie alimentów bieżących za okres od 01.08.2018r. tj. przed wniesieniem pozwu, albowiem strona powodowa nie udowodniła, aby istniały za ten okres jakieś niezaspokojone potrzeby małoletniego powoda. Jak natomiast wskazano wcześniej, Sąd nie dał wiary twierdzeniom M. A. (1) jakoby część z kredytu zaciągniętego przez niego wspólnie z jego rodzicami została przeznaczona na zabezpieczenie potrzeb małoletniego powoda. W szczególności ojciec dziecka w żaden sposób nie udowodnił jakoby na ten cel musiał przeznaczyć tak dużą kwotę jak 12000 zł. Należy bowiem wskazać, że w toku niniejszego postępowania ustalono, iż małoletni A. jest dzieckiem zdrowym i co do zasady nie posiadającym specjalnych wymagań, poza koniecznością stosowania emolientów oraz mleka modyfikowanego dla dzieci ze skazą białkową, zaś do dnia 31.12.2018r. koszty jego utrzymania oscyływały w granicach kwoty 860 zł miesięcznie. W tym czasie ojciec dziecka dysponował natomiast stałymi dochodami w wysokości wystarczającej na a pokrycie usprawiedliwionych potrzeb zarówno małoletniego powoda jak i swoich, bez potrzeby posiłkowania się kredytem i to w tak znacznej wysokości.

Strona powodowa korzystała z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Natomiast pozwana D. G. została zwolniona od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, stad zbędne było orzekanie o tych kosztach.

O pozasądowych kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. W związku z częściowym tylko uwzględnieniem żądania dotyczącego bieżących alimentów (ok. 61 % w przypadku renty alimentacyjnej za okres do 31.12.2018r. i ok. 82 % w przypadku renty alimentacyjnej za okres od dnia 01.01.2019r.) oraz oddalenia w całości powództwa w zakresie żądania alimentów za okres przed wszczęciem postępowania, Sąd wzajemnie zniósł pomiędzy stronami pozasądowe koszty postępowania.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc wyrokowi w pkt 1, zasądającym alimenty, nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Agnieszka Węgorek